

lig sikre det paa det Sted, hvor man tænker sig det, ved at bygge et saakaldt Ledeværk for Strømmen, og det er jo muligt, at det kan hjælpe noget, men det vil ikke kunne hindre, at naar Materialvandringer kommer Nordvest fra og skyller imod Ledeværket, vil der lukkes for Strømmen.

Dette Ledeværk vil imidlertid faa en anden Betydning, som jeg vil sige nogle Ord om, og jeg vil sige dem i Anledning af nogle Udtalelser, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) i Forgaars fremsatte her i Tinget. Der fremkom i hans Tale et Afsnit, som det formentlig havde været bedre ikke var blevet fremsat, nemlig det Afsnit, der angaar Havfiskeri. Det ærede Medlem har her, synes det mig, talt saaledes, at det kan vække Forhaabninger i vide Kredse og Forhaabninger, som sikkert vil blive skuffet, hvis dette Anlæg nogen Sinde kommer til Udførelse. Jeg tror nemlig ikke paa, at den Løsning, som her foreslaas, vil komme til at betyde noget som helst for Fiskeriet. Det ærede Medlem henviste til, at der i den Tid, da Kanalen var aaben, foregik en betydelig Udvikling af Fiskeriet, og det er givet, at han har Ret deri, men da var der fra Ringkøbing Fjord til Havet en bred, aaben Adgang, som kunde befares af Baade, naar de kun var stærke nok til at gaa op imod Strømmen. enten denne var ind- eller udgaaende. At dette maatte medføre, at man ordnede sig med det Formaal for Øje at drive Havfiskeri her, er indlysende, det vilde have været urimeligt andet, men saaledes bliver Forholdet ikke efter Vedtagelsen af dette Lovforslag. Der vil da blive en lille, smal Rende, som man haaber at kunne holde aaben enten ved Hjælp af Ledeværket eller ved Hjælp af Sandpumper. Men nu beder jeg ærede Medlemmer lægge Mærke til, at naar vi er kommet saa vidt, at vi har den høje Forstrand derovre, et Ledeværk bygget ud igennem denne og langs med Ledeværket en Rende, gennem hvilken der kan sejles med Baade, vil disse Baade være saaledes stillede, at naar der, medens de er paa Havet, rejser sig en Storm, og de skal tilbage for at søge Havn, og de derfor skal ind i Renden, altsaa ind gennem Kanalen, vil de være udsatte for at blive knust mod Ledeværket. Jeg gad se den Fisker, som vover i oprørt Sø, med Nordvestvind, at gaa ind gennem den Indsejling.

Det ærede Medlem pegede ogsaa paa, at Fiskere fra Esbjerg og andre Steder vilde søge til Hvide Sande og benytte

dette Sted som Udgangspunkt for Fiskeri, men jeg tror, at Fiskerne i Esbjerg og andre Steder er for kloge til at følge den Anvisning, de kender Vesterhavet og dets Magt, og de kender de vanskelige Besejlingsforhold, som her vil blive oprettet, og derfor vil de blive derfra. Det ærede Medlem omtalte det store Fiskeri med de mange Baade fra Esbjerg. Nu ved jeg ikke, hvad det ærede Medlem forstaar ved en Baad, det er nær ved, at man nu kalder de største Skibe Baade, og for saa vidt kan det ærede Medlem have Ret i sin Betegnelse, naar han siger, at der fiskes med adskillige Hundrede Baade fra Esbjerg, men det, man i almindelig Sprogbrug forstaar ved en Baad, er ikke det Fartøj, som man fisker med fra Esbjerg ude paa det store Hav, det er Fartøjer af den Slags, som man i Almindelighed kalder Kuttere, og som er af en adskillig større Drægtighed og Dybtgaaende end en Fiskerbaad i almindelig Forstand. For disse Fiskekuttere vil utvivlsomt den Indsejling, her bliver Tale om, blive fuldkommen ubrugelig, de vil simpelthen ikke kunne komme derind. Og Fiskerne fra Esbjerg ved saa udmærket godt, at kommer de derind, vil de i mangfoldige Tilfælde være afskaarne fra at komme ud igen. Naar de først var kommet derind, kunde Stormen komme og føre en Materialvandring ind mod Land, saa at Løbet blev lukket, medens de var derinde, og saa kunde de blive dér. Det vil ikke være særlig attraaværdigt for dem at komme ind gennem Hvide Sande-Slusen med en saadan Mulighed for Øje, og jeg tror derfor, det var bedre, om man ikke hos Fiskerbefolkningen paa Vestkysten vakte Forhaabninger om, at her kunde skabes et Støttepunkt for et stort og betydningsfuldt Fiskeri. Hvis det skal skabes, maa vi længere frem, og saa kommer vi til det, som jeg tænker mig maa blive Resultatet, hvis dette Lovforslag vedtages, at vi skal bygge store Moler langt ud i Vesterhavet, hvorved vi faar en betydelig Havn derovre. Men Udgiften til denne er saa mægtig, at jeg ikke vil være med til at bevilge saadanne Beløb.

Der er en anden Del af Lovforslaget, som jeg heller ikke ser paa saaledes som det ærede Medlem fra Ringkøbing. Det er Bestemmelsen om det Tilskud, Befolkningen derovre bør yde, hvis dette Lovforslag gaar igennem. Der er foreslaaet, at Tilskuddet skal have en Størrelse af 600,000 Kr., og man er fra alle Sider enig om, at om Størrelsen af dette Tilskud kan der